

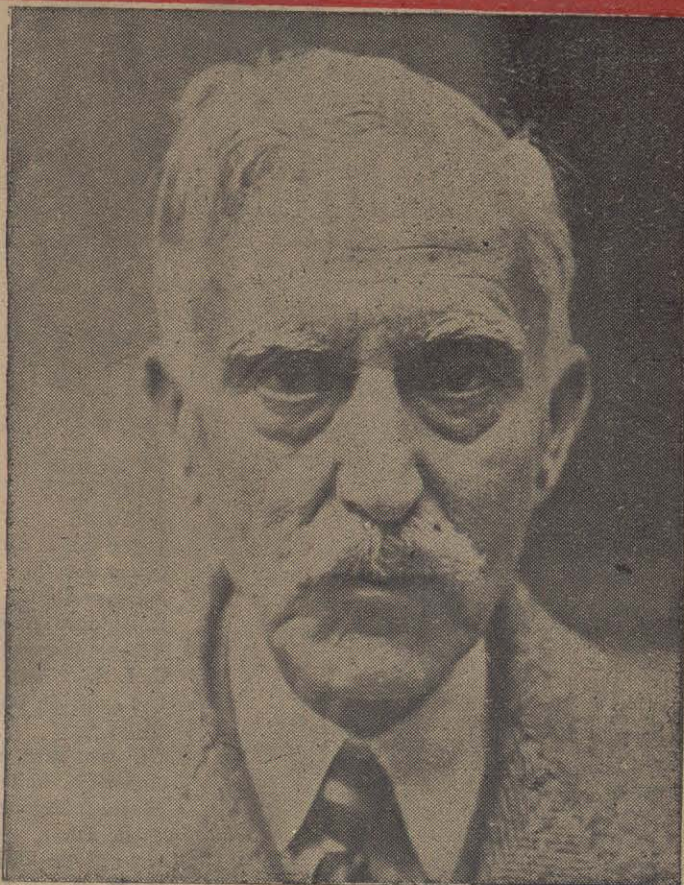
L'OPINIÓ

Del divendres dia 13 passat en que aparegué l'últim número de "L'Opinió", coincidint amb la crisi de la dictadura del general Berenguer i la suspensió de les eleccions legislatives convocades pel règim i boicotejades per tot el poble, fins el dia d'avui, en què reanusem la comunicació periòdica amb vosaltres, amics i lectors nostres, han passat per aquest país unes quantes coses considerables que provenen de la rapidesa revolucionària del ritme polític que vivim. Les comentarem breument per tal de que la seva diversitat no impideixi a tots de tenir una orientació política ben clara en les dades que s'apropen.

El fet més important de la quinzena és l'arribada a Catalunya de D. Francesc Macià. Per tothom ha estat comentada la diferència de temperatura política existent aquests últims mesos entre Barcelona i Madrid. Quan davant les circumstàncies objectives inclinaven a fer creure que Catalunya seria la seva capital, Barcelona, en començar de nou la lluita política un cop abolida la dictadura del general Primo de Rivera, demostrarien una combativitat extraordinària pel mateix fet que havien sofert una doble pressió dictatorial, en els drets de l'home, com als espanyols, i els sentiments del poble, com a catalans, es produí el fet contrari. La combativitat tradicional de Barcelona s'havia traslladat a Madrid. Els impulsos renovadors que feia tant anys que tot Espanya estava acostumada a veure sorgir de Barcelona, es produïen a Madrid. Aquest fet ha estat possible perquè a casa nostra s'anava l'home dotat de prou tremp polític, per la seva ideologia, per la seva conducta i per la seva actuació durant els anys indignes, per aixecar el nostre esperit col·lectiu i posar-lo a l'alçada que les possibilitats de l'home, imperativament, reclamaven. El retorn d'En Francesc Macià significa així. Amb ell entre nosaltres, tota l'evolució dels moments de profunds canvis històrics que estem vivint serà sen-

U N A Q U I N Z E N A H I S T O R I C A

tida pel poble de Catalunya i la nostra consciència col·lectiva tindrà la plasticitat indispensable per fer fecunds els resultats alliberadors que tenim a mercès de la nostra voluntat. Benvingut, per tant, En Macià entre nosaltres.

Cal esmentar, també, la crisi de la dictadura del general Berenguer i la sortida al camp de joc del tercer equip dictatorial de la sèrie que ens té preparada el règim. La crisi Berenguer fou un triomf indiscutible de l'abstenció electoral acordada per tota la democràcia. Fou, també, una demostració ben clara de com la monarquia ja només pot viure que en règim de dictadura. La llibertat de premsa ha durat sis dies, passats els quals la veritat ha tingut novament que ésser escamotejada al poble. Una víctima de la censura restablerta ho ha estat "L'Opinió", que no pogué sortir divendres passat perquè els nostres lectors haurien tingut que passar els seus ulls per sobre totes les nostres pàgines en blanc.

La posició cons-

titucionalista, que és aquesta solució jurídica, ha fracassat perquè les altures aspiren, i per ara poden imposar, a que es discuteixi tot menys les prerrogatives reials que la sublevació de Martínez Campos articulà en la Constitució del 1876. Avui, els constitucionalistes que obrin lleialment, només poden triar dos camins: o bé anar-se'n a casa, o bé fer triomfar contra els obstacles que ara han trobat, la fórmula que propugnen. I això darrer vol dir: o abdicació o República.

La crisi i la seva solució han probat, també, que la monarquia planteja al país el dilema següent: o dictadura pretoriana i franca o la vella política dels Bugallal, Cierva Alhucemas i Romanones. L'afegit d'un reaccionari català com En Ventosa o En Cambó no desfigura gens el quadro. Encara hi dóna caràcter. La carència absoluta d'ideals de què els senyors de la Lliga donen proves constants ha arribat a un punt que els permet estar al servei del règim sota la protecció del "Tercio extranjero".

Codi Penal de la dictadura, censu-

AVI MACIÀ

BENVINGUT! "L'OPINIO" ES AL VOSTRE COSTAT